

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

DE MAFIA EXPRES

Komische thriller in vier bedrijven

1990
door

Joris van den Eynde

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2016

Nr. 2173

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZEVEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE MAFIA EXPRES* op te voeren moet de naam van auteur *JORIS VAN DEN EYNDE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1994/0220/022
ISBN- 978- 90-385-03042

© 1994 Toneelfonds J. Janssens/Joris van den Eynde
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(3 dames – 4 heren – Fig.)

ARNOLD :
JOHNNY VERDONCK :
JOS DAEMS :
SONJA BRUGMANS :
LOUISE VERSWEYLEN :
LA QUINQUINA :
DE PIN-PRICK BUTCHER :

Stemmen:

OMROEPSTER :
NIEUWSLEZER :

Figuratie (Facultatief):

GARÇON :

1880

DECOR

Het hele stuk speelt zich af in een slaapcoupé van de Ventimiglia Expres.
De proloog (Facultatief) speelt zich af in het stationscafetaria

TAAALGEBRUIK

Arnold spreekt heel het stuk door dialect. De andere personages spreken naar gelang de omstandigheden afwisselend dialect of beschaafd.

Speelduur (Zonder proloog)

Voor de pauze: 55 min.
Na de pauze: 45 min.

PROLOOG

(Deze proloog wordt opgevoerd in het café van de schouwburg. Hij kan daar ook enkele weken voor de première gebracht worden ter promotie of/en als animatie rond de voorstellingen. Angstaanjagende muziek, die langzaam wordt overstemd door stationsgeluiden. Een keurig geklede garçon neemt plaats achter de toog. Tegelijk komt Sonja Brugmans als conductrice aan de toog zitten. Ze bestelt een kop warme chocomelk. Jos Daems, als steward, becommentarieert het hele gebeuren dooreen microfoon.)

JOS DAEMS : De Ventimiglia Expres staat vertrekkensklaar. De conductrice drinkt nog een warme chocomelk vooraleer haar werkzaamheden aan te vatten. Zij weet niet wat voor een nachtmerrie haar te wachten staat.

(Johnny Verdonck komt op. Hij ziet eruit als een ontsnapte bajesklant. Hij is zwaar getatoeëerd, draagt een zonnebril, een T-shirt en een jeans met brede ceintuur. Hij heeft een soort sportzak bij. Sonja Brugmans spreekt hem aan.)

Wie is de stoere kerel die zich achter zijn zonnebril verbergt?

(Johnny Verdonck doet zonnebril af)

Euh... verborg? Hij praat met de conductrice, is dit een toevallige ontmoeting of moet daar meer achter gezocht worden?

(Johnny Verdonck bestelt een pilsje en rolt een joint. Arnold komt op met een zwarte valies. Met zijn zwart kostuum en met zijn sigaar ziet hij eruit als een joviale peetvader. Ook hij neemt plaats aan de toog)

En wie is dat gewichtig heerschap met die zwarte valies? Waarom kijkt hij zo

zenuwachtig om zich heen? Wat heeft hij op zijn kerfstok?

(Arnold bestelt een fles wijn)

Wat een levensgenieter. Hij bestelt een hele fles wijn voor zich alleen.

(Garçon zet er een tweede glas bij)

Euh... En voor iemand anders. Wie verwacht hij dan?

(Een zwaar met bagage beladen La Quinquina komt op en stapt recht op Arnold toe. Ze omhelzen elkaar gretig)

Een mooie dame... De oplossing van dit raadsel liet niet lang op zich wachten... Maar waarom duwt hij de dame van zich af en blijft hij zo nerveus rondkijken? Er is iets niet pluis met dit bizarre koppel...

(Louise Versweylen komt op in nonnenkleren. Ze is zwaar beladen met bagage en heeft een fotoestel bij. Zij gaat ook naar Sonja Brugmans. Tijdens het praten bestelt ze bij de garçon een reep chocolade. Ze lijkt zeer geïnteresseerd in Arnold. Deze laatste merkt dit op en wendt zich af)

Wat is die pinguïn met dat fotoestel van plan? Aan haar bagage te zien gaat ze op reis. Maar waarom kijkt ze zo geïnteresseerd naar het bizarre koppel? Daar zit meer achter!

(Eén voor één kijken ze op hun horloges, drinken hun glazen leeg en gaan dan door) Als u wenst te achterhalen met welke bestemming dit eigenaardig gezelschap vertrekt, kom dan kijken naar "De Mafia Express", een bloedstollende belevenis vol oneerbare taferelen, vanaf... *(dag en datum zelf invullen)* in Theater.... *(zelf invullen)*

(De Pin-Prick Butcher komt haastig op. Hij is in het zwart gekleed en heeft veel weg van een S.S.-agent. Hij vraagt iets aan de garçon en loopt dan vlug in de verkeerde richting weg)

Hallo!

(De Pin-Prick Butcher kijkt op)

Ja, u daar, sinistere figuur. Als u de Ventimiglia Expres zoekt dan moet u de andere kant op. Haast u of u mist hem nog...

(De Pin-Prick Butcher loopt nu in de goede richting) Zorgt u er in ieder geval voor dat u deze voorstelling niet mist. Hier in uw theater...

(Muziek)

EERSTE BEDRIJF

(Kenmelodie radionieuws VRT)

STEM OMROEPSTER : Zes uur. Het KMI verwacht eerst nog regen met kans op onweer. Later komen er geleidelijk opklaringen. Nachtminima tussen dertien en vijftien graden. Ook morgen komen er opklaringen met nog maar een kleine kans op een bui en middagtemperaturen tot twintig graden. Het nieuws met Pieter De Pauw.

STEM NIEUWSLEZER : Op de parlementaire commissie, belast met het onderzoek naar de bedrijvigheid van de georganiseerde misdaad in ons land, heeft een getuige, wiens identiteit uit veiligheidsoverwegingen niet wordt bekendgemaakt, de naam genoemd van de vermoedelijke dader van de diefstal van de juwelen van Koningin Paola. De sierraden van de Koningin werden, zoals bekend, verleden maand gestolen in het Koninklijk Paleis te Laken. De getuige noemt een zekere Alfredo Catastrofi, die aan het hoofd zou staan van de Catastrofiaanse Mafia, een bende die in Antwerpen de illegale diamanttrafiëk controleert. Alfredo Catastrofi zou een Waaslander zijn van Italiaanse afkomst. Hij wordt door de getuige beschreven als een man van tegen de dertig, die zich in het milieu als een echte peetvader gedraagt met een buitengewone interesse voor vrouwen en Franse wijn. Verder beweert de getuige dat de juwelendiefstal aanleiding heeft gegeven tot een bloederige familieoorlog. Enkele familieleden zouden het immers niet eens zijn met deze diefstal wegens de Italiaanse afkomst van de Koningin. Dit conflict zou dus wel eens de oorzaak kunnen zijn van de huidige golf van mysterieuze moordpartijen in de Antwerpse diamantwijk. Ondanks het intense speurwerk van de opsporingsbrigade hebben deze belangrijke aanwijzingen tot op heden naar geen enkel concreet spoor geleid. In gerechtelijke kringen bestaat dan ook de vrees dat Alfredo Catastrofi tijdig werd gealarmeerd en met de noorderzon vertrokken is.

Angstaanjagende muziek gaat over in stationsgeluiden. Johnny komt de coupé binnen, zwiert zijn tas in de bagageruimte, gaat met opgetrokken benen in de hoek van de zetel zitten en rolt een joint. Als we een fluitje horen, het signaal voor de machinist om te vertrekken, wordt Johnny duidelijk zenuwachtig. Hij kijkt eerst door het raam en gaat dan in de gang kijken. Het lijkt wel alsof hij iemand verwacht. Nadat hij een tweede maal de gang is opgegaan gaat hij weer snel en onopvallend in zijn hoekje zitten. Arnold en La Quinquina komen eraan. La Quinquina gedraagt zich als een naïef hoertje en laat zich Marleen noemen.)

ARNOLD : *(In de gang)* Schat, hier is het. De poort van het paradijs gaat open. Vooruit meisje, maak wat voort. *(Gaat de coupé binnen, neemt een zak met flessen wijn uit zijn valies en ontkurkt er één van)* We gaan hier eens direct een feestje bouwen, zie. We hoeven naar niks te kijken, 't is vakantie.

LA QUINQUINA : *(Op)* Jezus, dat stinkt hier nogal eens... 't lijkt wel shit.

ARNOLD : *(Ruikt aan fles)* 't Ruikt toch niet slecht. *(Neemt een slok)* Hij is goed te doen. Hier, proef maar.

LA QUINQUINA : *(Voegt de daad bij het woord)* 't Stinkt hier toch naar shit hoor, sjoeke.

(Arnold drukt La Quinquina nogal ruw tegen zich aan en probeert haar te kussen. La Quinquina wringt tegen)

Allez... zeg... 'k heb geen lucht....

ARNOLD : *(Gooit La Quinquina op de zetel en werpt zich op haar)* Meisje, ge moest eens weten hoe lang ik hier heb naar uitgekeken...

LA QUINQUINA : *(Heeft Johnny gezien)* Aah... aah... Sjoeke... Zie...

ARNOLD : M'n schatje toch... kom... ik kan mij niet meer houden...

LA QUINQUINA : *(Het huilen nabij)* Sjoeke... daar zit een gast...

(Arnold ziet Johnny nu ook en gaat meteen deftig zitten. La Quinquina idem dito. Het blijft een tijd tergend stil: Arnold en La Quinquina staren naar Johnny, die hen heel meewarig bekijkt. Arnold legt zijn valies in de bagageruimte)

ARNOLD : Sorry, we zijn daarnet eventjes nogal te keer gegaan. *(Pakt de fles wijn)*
Hier, drink met ons mee. Voor mijn part drinkt ge heel de fles leeg. We hebben genoeg wijn, hé Marleen?

(Johnny drinkt van de fles)

En... ook op weg naar Italië? Of gaat ge naar Zuid-Frankrijk? *(Geen antwoord)*
Tu parles Français? Do you speak English?

(Johnny spuwt op de grond)

Deutch? Italiano? *(Tot La Quinquina)* Geen spraakzame jongen. *(Tot Johnny)* 'k Versta het. Ge zijt gechoqueerd door wat ge hier hebt zien gebeuren, maar we hadden eerlijk gezegd niet verwacht dat hier nog iemand zou zitten. Hé, Marleen, gij toch ook niet, hé? Ze hadden ons gezegd dat we een coupé helemaal voor ons alleen kregen... Er zal waarschijnlijk iets mis gelopen zijn bij de reservering. Zijt ge zeker dat ge in de juiste coupé zit? Weet ge wat? Wij vinden wc-1 een andere coupé.

LA QUINQUINA : Maar nee, sjoeke. Die meneer stoort ons toch niet?

ARNOLD : Misschien storen wij die meneer. En ergens zijn wij toch ook belemmerd om te doen en te laten wat we willen.

LA QUINQUINA : Vindt ge?

ARNOLD : Allez, ja, dan... We zullen ons een beetje aanpassen... Drink nog eens van onze wijn... Daar komt de tong van los... *(Ontkurkt een andere fles voor zichzelf)* 't Is geen goedkoop wijntje, hoor. En 't is er een van een goed jaar. Laten we een gezellig babbeltje doen. *(Neemt een nieuwe sigaar)* Wilt ge ook

een sigaar? Een echte Havana. Dat is nogal wat beter dan dat spul dat gij rookt. (*Presenteert een sigaar, maar Johnny reageert niet*) Ook goed. Dan niet. Ik ken een goei mop! Er is een jonge gast van achttien, negentien jaar, Jantje heet hij, en die gaat zo tegen elf uur 's avonds naar zijn bed, kleedt zich uit, maar ziet ineens op zijn verjaardagkalender dat zijn lief verjaard is. Dat was hij compleet vergeten, juist zoals het jaar daarvoor. Hij heeft toen al fameus naar zijn voeten gekregen, dat mocht dus niet opnieuw gebeuren. Hij moet dus vlug nog een cadeautje vinden, maar waar haalt ge dat nog om elf uur 's nachts? En als ge dan nog een arme sukkelaar zijt zonder geld... Ineens komt hij op een lumineus idee. Zijn buurman is een rijke juwelier en die zijn vrouw komt 's avonds rond half twaalf altijd terug van een vergadering van de K.A.V. en dan draagt ze altijd een halsketting met twee diamanten van elk minstens 400 karaat. Dat zijn dus fameuze steentjes. Ik mag dat zeggen, want ik ken daar iets van. Als hij zo'n twee pareltjes aan zijn lief cadeau geeft zal die zeker content zijn. Jantje vliegt de trap af, trekt ondertussen zijn broek aan, knoopt zijn hemd vast, zet zijn bril op, want hij ziet niet zo goed, en verstopt zich ergens gehurkt tussen de struiken in een heel donker onverlicht steegje om zijn buurvrouw op te wachten... Ineens hoort hij voetstappen. Kiek, kiek, kiek, kiek... Hij ziet het silhouet van een vrouw passeren, springt te voorschijn, neemt het slachtoffer in een formidabele wurggreep en snijdt met zijn zakmes een keer hier en een keer daar en Jantje heeft een cadeautje voor zijn vriendinnetje. Die vrouw, die rent gillend, schreeuwend en tierend weg, terwijl Jantje met zijn kostbaar bezit zo vlug als hij met zijn korte beentjes maar kan naar het huis van zijn geliefde spurt. Hij stormt daar binnen, werpt zijn cadeau in de schoot van zijn meisje en roept doodgelukkig "Voor uw verjaardag, zoetje" Dat meisje springt een gat in de lucht van blijdschap "Moe, moe, zie eens hoe lief van onze Jantje! Hij heeft uw tepeltjes teruggebracht." (*Johnny reageert niet*) 't Zal niet geestig zijn, zeker. Vertelt gij anders eens een mop. Nee... Dat zit er waarschijnlijk niet in...

JOS DAEMS : (*Op*) Goeienavond. Ik ben uw steward. Ik begeleid deze wagon gedurende de reis. Als u iets nodig mocht hebben van drank of versnaperingen dan kunt u altijd bij mij terecht. Ik heb alvast wat papiertjes bij voor u. (*Geeft*

papieren aan Arnold en La Quinquina.)

(Ondertussen neemt Johnny zijn papieren zelf al uit de achterzak van Jos Daems)

Alsjeblieft. Als u die wilt invullen. *(Tot Johnny)* Ah, u heeft de uwe al! Over een twintigtal minuutjes kom ik ze dan weer ophalen, samen met uw identiteitspapieren, de tickets en de reservaties. Oké? Weet u waarvoor die papieren dienen of moet ik een woordje uitleg geven?

ARNOLD : Dat is het douanepapier en de politiefiche. Dat is in orde.

JOS DAEMS : Tot straks dan. *(Af)*

ARNOLD : Waar heb ik mijn bolpen nu weer gestoken? Ik heb hem weer ergens laten liggen zeker. *(Tot La Quinquina)* Gij hebt ook niets om te schrijven? *(Tot Johnny)* Als u klaar bent, meneer, mogen wij uw bolpen dan even gebruiken? *(Johnny reageert niet)* Als u klaar bent met het invullen van die papieren, mogen wij uw bolpen dan eventjes lenen? Ge moet niet antwoorden, hoor. Als er iemand niet praat, dan moet men proberen te weten te komen wat daar achter zit. Juist of niet juist? Er is altijd een reden waarom iemand zijn mond niet opendoet. Wilt ge met ons praten of wilt ge niet met ons praten? Als ge niet met ons wilt praten schudt dan gewoon "nee" met uw hoofd. Zo. *(Doet het voor)* Dan pakken wij onze bagage en we zijn weg. Hé, Marleen? Wel, wat is 't? Zeg, ik zal u niet opeten hoor! Ik ben geen kannibaal. Ik kan juist voor heel veel dingen heel veel begrip opbrengen. Zie ik er nu zo'n kwaai uit, Marleen? *(Gaat voor Johnny staan)* Luister, makker, misschien denkt ge een spelletje met ons te kunnen spelen, maar dan zijt ge aan het verkeerde adres.

(Johnny's blik wordt dreigender)

LA QUINQUINA : Laat hem toch. Ge weet dat ik niet tegen ruzie kan.

ARNOLD : Als hij onze wijn kan leegzuipen, dan kan hij toch zijn mond open doen, of niet soms? Er moet alleen nog een beetje klank uitkomen. Of zijt ge doofstom?

(Gaat terug zitten) In dat geval, mijn excuses... want dat is natuurlijk niet om mee te lachen... Kunt ge liplezen? *(Articuleert nadrukkelijk)* Kunt ge liplezen? Bon, als het dat niet is, wat is het dan wel? Hij zou wel praten als hij wist wat voor job ik had.

LA QUINQUINA : Wie weet. *(Bijna fluisterend tot Arnold)* Zeg het hem dan toch gewoon. Waarom nu niet? Die gast gaat ons niet verklikken, hoor, daar ben ik nu gerust in.

ARNOLD : *(Dreigend)* Durf niet...

(Johnny Verdonck biedt Arnold met zijn mes een stuk appel aan)

Wat krijgen we nu? *(Laat verstaan dat hij niet op het aanbod wenst in te gaan)*
Ge zoudt beter eerst uw mond open doen.

(Johnny doet zijn mond wijd open en eet het stuk appel zelf op. Hij grijnst naar Arnold en presenteert hem een ander stuk)

(Geërgerd) Nee, dank u.

(Johnny presenteert het stuk aan La Quinquina)

LA QUINQUINA : *(Neemt het aan)* Dank u.

ARNOLD : *(Zucht)* Verdomme!

(Johnny grijnst naar Arnold)

Ge kunt toch glimlachen. *(Recht)* Ik zal u eens iets zeggen hé, paljas. Gij doet die grijns van uw gezicht of ik klopf hem eraf. *(Korte stilte)* Oké, rotzak.

(Arnold stormt op Johnny af. Johnny trekt zijn revolver)

LA QUINQUINA : *(Houdt Arnold tegen)* Sjoeke!

ARNOLD : Ik ben een hele kalme en een hele verdraagzame mens, Marleen, dat weet ge. Maar zo'n krapuul verdient een lesje. *(Verschiet bij het zien van de revolver)* Oh!

LA QUINQUINA : Aah!

(Johnny doet teken dat ze moeten gaan zitten)

ARNOLD : Indrukwekkend. Zeer indrukwekkend. Denkt ge nu echt dat ge mij daar bang mee maakt, met dat speelgoed?

LA QUINQUINA : Gij weet niet wie ge voor u hebt! Anders zoudt ge zoiets niet doen hoor.

ARNOLD : Denkt ge nu echt dat ge ons bang maakt? Kom Marleen, we zijn hier weg.

(Arnold staat recht. Maar Johnny gaat tegen de deur leunen, zodat hij niet door kan en richt zijn revolver nog dreigender op hem. Arnold gaat terug zitten)

Ge denkt toch niet dat ge ons iets kunt aandoen zonder dat ge daarvoor wordt gestraft? Iedereen wordt vroeg of laat gestraft, hoor, mijn vriend. Niemand ontsnapt eraan, gij zeker niet. Ik verwittig mijn mensen genoeg. Ge boet vlugger en zwaarder voor uw stommiteiten dan ge vermoedt. Ik zweer het u. Ge zult vergaan van de zeer. Ge gaat zoveel martelingen moeten doorstaan dat ge blij zou zijn moest ge nog een tong gehad hebben om te kunnen gillen. Maar dan zult ge natuurlijk geen tong meer hebben... *(Merkt dat La Quinquina vergaat van angst)* Schatje, ik heb het niet tegen u! *(Tot Johnny)* Ge moet uzelf zo maar eens voorstellen als een varken dat aan een spie geroosterd wordt...

JOHNNY VERDONCK : Oké....

ARNOLD : Marleen... Marleen... Hij heeft gesproken... Willem de Zwijger heeft gesproken... Ge ziet hé, als ge er een beetje druk opzet... Stop dat speelgoed nu maar weg.

JOHNNY VERDONCK : Er is een probleem...

ARNOLD : Dat hebben we wel gemerkt. Dat moet ge ons niet meer zeggen dat ge een probleem hebt. Ge moet ons alleen nog maar zeggen wat voor probleem dat ge hebt.

JOHNNY VERDONCK : Ik heb geen probleem. Gij hebt een probleem.

ARNOLD : Ik? (*Schudt ontkennend het hoofd*)

LA QUINQUINA : Jawel, ge hebt een probleem, hé sjoeke. (*Tot Johnny*) Hij weet het goed genoeg.

ARNOLD : En gij zwijgen, hé. (*Tot Johnny*) Wat voor probleem zou ik moeten hebben?

JOHNNY VERDONCK : Ge babbelt te veel.

ARNOLD : Ah! Er moet wel iemand babbelen hier, hé. Gij zult het niet doen? Of wel?

LA QUINQUINA : Nu dat hij juist zijn mond open doet, sjoeke.

ARNOLD : Zwijg! (*Tot Johnny*) Had dan toch gewoon van in 't begin gezegd dat ge van uw privacy houdt. Daar moet ge nu toch geen wapenarsenaal voor boven halen, wat is me dat nu. We waren zo doorgegaan. (*Tot La Quinquina*) Ge ziet nu wel dat we 't beter meteen hadden afgeboid. (*Tot Johnny*) En dat is hetgeen dat we nu gaan doen ook. Dan hebt ge geen last meer van ons gebabbel.

LA QUINQUINA : "Ons" gebabbel?

ARNOLD : Kom, we zijn weg.

(Arnold staat recht, maar Johnny doet opnieuw teken dat ze moeten gaan zitten)

't Is nochtans simpel, hé. Zeg wat ge wilt. (*Stilte. Arnold weet met zichzelf geen blijf meer*) Mag ik misschien een spel kaarten pakken uit mijn valies, dan kan ik wat patience spelen? Dan kalmeer ik misschien wat. (*Tot La Quinquina*) Hij is zijn tong terug verloren. (*Tot Johnny*) Wilt ge misschien meespelen?

LA QUINQUINA : Ge hebt mij nog altijd om mee te spelen, hé sjoe.

JOHNNY VERDONCK : Ik heb hier met iemand afgesproken om iets af te handelen. Iets dat het daglicht niet goed verdraagt. Begrijpt ge? Het is vrij lastig dat jullie mij daarbij in de weg lopen.

ARNOLD : Gij houdt ons tegen, hé kameraad. Ik wil het hier al lang afbollen.

JOHNNY VERDONCK : Te laat. Het gênante is dat jullie mij hier gezien hebben. Jullie stonden niet op mijn programma, begrijpt ge. Ik had deze coupé voor mij alleen gereserveerd...

ARNOLD : Wij ook. Luister, ge hoeft absoluut geen schrik te hebben dat wij de politie bellen. Ik zou... Ge begrijpt me toch. Ik bedoel dat wij u niet zullen aangeven. Ik zou niet weten waarvoor. Gij weet niet wie ik ben hé, maar ik heb ook niet bepaald een schone lei.

LA QUINQUINA : *(Tot Arnold)* Egoïst. *(Tot Johnny)* Ik ook niet!

ARNOLD : Voilà! Zij ook niet. We zitten allemaal zo'n beetje in 't zelfde schuitje, maak u geen illusies. Denk niet dat wij heiligen zijn. Integendeel. Als wij de politie zeggen dat wij u hier gezien hebben, dan hang ik automatisch mee aan de galg. Ik wil het allemaal wel proberen uit te leggen, maar het is nogal moeilijk.

JOHNNY VERDONCK : Ik maak het gemakkelijk. *(Neemt valies van Arnold uit de bagageruimte)* Ik zoek zelf wel uit wie ge zijt.

ARNOLD : Daar gaat ge toch niks in vinden. Wij reizen incognito.

JOHNNY VERDONCK : *(Doorzoekt het valies)* Hier zit inderdaad niks in. *(Neemt de handtas van La Quinquina)*

LA QUINQUINA : *(Probeert tas af te pakken)* Dat is mijn tas!

JOHNNY VERDONCK : Zitten!

LA QUINQUINA : Daar gaat ge zeker niks in vinden.

JOHNNY VERDONCK : Gij zijt toch zijn vriendinnetje? Hebt ge geen adresboekje waar zijn naam in staat?

ARNOLD : Mijn naam moogt ge gerust weten, hoor. Daar zijt ge nog geen stap mee vooruit.

JOHNNY VERDONCK : *(Tot Arnold)* Pak dat valies hier eens weg.

(Terwijl Arnold met zijn rug naar hem staat om het valies op te bergen, haalt hij een paar prachtige juwelen uit de handtas)

Wat is dat voor iets moois?

LA QUINQUINA : Een cadeautje...

JOHNNY VERDONCK : Ziet ge wel dat ik iets zou vinden... Nu begrijp ik het.. *(Doet de juwelen weer in de tas en laat zijn revolver zakken.)*

(La Quinquina maakt er gebruik van om haar tas te pakken)

U bent... U bent... Ik kan niet op uw naam komen... Alfred... nee...

ARNOLD : Arnold! Zijt ge nu content?

JOHNNY VERDONCK : Nee, nee... Uw echte naam bedoel ik... Hij heeft nog maar pas in de krant gestaan... Domme toch... Het ligt op mijn lippen. Hoe dan ook, vergeef me... vergeef me voor wat ik er daarjuist allemaal heb uitgekraamd. *(Gaat bij Arnold op de knieën zitten)* Alsjeblief...

ARNOLD : *(Tot La Quinquina)* Wat krijgt die nu ineens?

JOHNNY VERDONCK : En als u mij niet kunt vergeven, maak er dan nu meteen een einde aan. Hier is mijn revolver.

ARNOLD : *(Pakt de revolver stomverbaasd aan en weet er geen raad mee)* Marleen? *(Geeft revolver aan La Quinquina)*

LA QUINQUINA : Ik? *(Richt de revolver op Johnny)*

ARNOLD : Nee! *(Neemt haar de revolver af)*

JOHNNY VERDONCK : *(Laat Arnold met de revolver op zijn slaap richten)* Maar maak er dan alsjeblief vlug een einde aan.

LA QUINQUINA : *(Neemt hem de revolver af)* Gij moogt dat niet doen, sjoeke. Laat dat maar aan mij over!

ARNOLD : *(Neemt haar de revolver af)* Dat is geen speelgoed, hé, Marleen.

LA QUINQUINA : Ik dacht juist van wel. Gij spreekt uzelf ook dikwijls tegen, weet ge.

ARNOLD : *(Tot Johnny)* Luister, mijn jongen, ik vergeef u. Is het zo goed?

(La Quinquina heeft de revolver weer afgepakt en haalt de trekker over. De revolver gaat tot haar grote verbazing niet af. Ze probeert meerdere keren)

JOHNNY VERDONCK : *(Kust zijn handen)* U heeft mijn leven gespaard. Dank u, dank u. U zult er geen spijt van hebben. Als wederdienst zal ik uw edelmoedig gebaar met eeuwige loyaliteit bedanken. Zeg me wat ik voor u moet doen, uw wil geschiede.

ARNOLD : Zeg, overdrijft ge nu niet een beetje?

JOHNNY VERDONCK : Zeg mij alleen maar wat ik voor u moet doen.

ARNOLD : Mij zoveel mogelijk met rust laten, ja. Of... Weet ge wat ge kunt doen? Ik heb honger en Marleen ook denk ik. *(Kijkt in de prijslijst)* Haal een avondsnaak voor ons. Hier. *(Neemt geld uit zijn portefeuille)*

JOHNNY VERDONCK : Nee, nee, nee, nee, laat zitten. Ik trakteer. Dat is toch wel het minste wat ik kan doen om alles weer goed te maken. *(Af)*

ARNOLD : *(Gaat zitten)* Jezus, die gast is compleet maf. Dat heb ik nog nooit meegemaakt. Dat is een straf van God, dat kan niet anders. Zou hij echt weten wie ik ben? Hij was er eigenlijk niet zo ver af met Alfred!

LA QUINQUINA : Hij heeft mijn cadeautje gezien.

ARNOLD : Cadeautje?

LA QUINQUINA : Dat cadeautje dat ik vorige week van u heb gekregen. Die bijbel. Die zit in mijn handtas. En dan zal tot hem doorgedrongen zijn dat ge een pastoor zijt, zeker?

ARNOLD : Het klopt niet. Ik ben toch maar een gewoon pastoortje. Buiten mijn parochie ben ik een volslagen onbekende.

LA QUINQUINA : Pas op! Er zijn de laatste tijd heel wat reportages over u verschenen in de Kwik en zo... Dat trekt veel lezers aan, hoor. "Pastoor predikt evangelie bij de hoeren" En vorige week hebt ge dan nog dat interview gehad op de radio.

ARNOLD : Maar op alle foto's hebben ze mijn gezicht onherkenbaar gemaakt met zo'n zwart vierkantje. Hoe kan hij dan weten dat ik die pastoor ben van die sensatieblaadjes? En dan nog... Hij valt voor mij op de knieën alsof ik de Paus van Rome ben. Ik begrijp dat toch allemaal niet, hoor.

LA QUINQUINA : Ik vind dat geestig als er een vent zo voor mij op de knieën valt.

ARNOLD : Wat heeft dat er nu mee te maken?

LA QUINQUINA : 't Zal een hele Christelijke mens zijn zeker?